

AANVULLINGSBESLUIT GELUID

OMGEVINGSWET

Reactie internetconsultatie

Opdrachtgever	Noordelijk Akoestisch Adviesburo BV
Uitgevoerd door	Noordelijk Akoestisch Adviesburo BV
Behandeld door	J.P. Dwarshuis
Datum	8 april 2019
Kenmerk	A06/NAA/jd/1

INLEIDING

Het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat en het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties bereiden het ontwerp-Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet voor. In deze notitie geven wij een reactie op het voorgenomen Aanvullingsbesluit in het kader van de internetconsultatie van 25 februari t/m 8 april 2019.

Belangrijke aanleiding is het feit dat wij in opdracht van verschillende overheden het zonebeheer voor een aantal grote industrieterreinen uitvoeren. Voor ons aanleiding om vooral te reageren op de manier waarop het Aanvullingsbesluit de ligging van de referentiepunten voorschrijft. Onze reactie op dit punt is dan ook vooral gebaseerd op (enkele van de) door ons bewaakte terreinen, maar we vermoeden dat de punten die we signaleren voor veel meer grote terreinen zal gelden. Daarnaast gaan we in op een aantal andere punten.

BEPALING GELUIDREFERENTIEPUNTEN VOOR INDUSTRIETERREINEN

Art. 3.30 Bkl bepaalt hoe de ligging van deze geluidreferentiepunten moet worden berekend. Lid 1 bepaalt de afstand van de punten tot het industrieterrein, de onderlinge puntafstand en de hoogte.

Reactie 1: Deze bepaling resulteert in punten die veel dichter bij het industrieterrein liggen dan de huidige buitenste zonegrens van 50 dB(A) en woningen die in het buitengebied liggen. Dit artikel resulteert dus in bewakingspunten die veel dichterbij komen te liggen. Dat beperkt de flexibiliteit van geluiduitgifte op het industrieterrein zonder dat daarvoor vanuit het geluیدااندachtsgebied een reden is. Het is beter de punten (veel) verder weg te kunnen leggen. Lid 2 biedt immers al de mogelijkheid om extra punten dichterbij te leggen, wanneer dat nodig is.

Verzoek: vergroot de afstand van de referentiepunten tot het industrieterrein indien bewaking op een kleinere afstand niet zinvol is.

We illustreren dit met twee voorbeelden (zie tabel 1):

Tabel 1: Afstand die artikel 3.30 Bkl voorschrijft versus afstand tot geluidgevoelige gebouwen en zonegrens

Industrieterrein	opp S in m ² *)	afstand 0,5 wortel S in m	afstand zonegrens tot industrieterrein in m **)	afstand woningen buitengebied tot industrieterrein in m
Delfzijl	15.460.313	ca. 2.000	2.500 - 4.000 **)	500 - 1.750
Eemshaven	9.819.155	ca. 1.500	3.500 - 4.000 **)	1.000-1.500

*) S = oppervlakte van het industrieterrein als gedefinieerd in art. 3.30 Bkl.

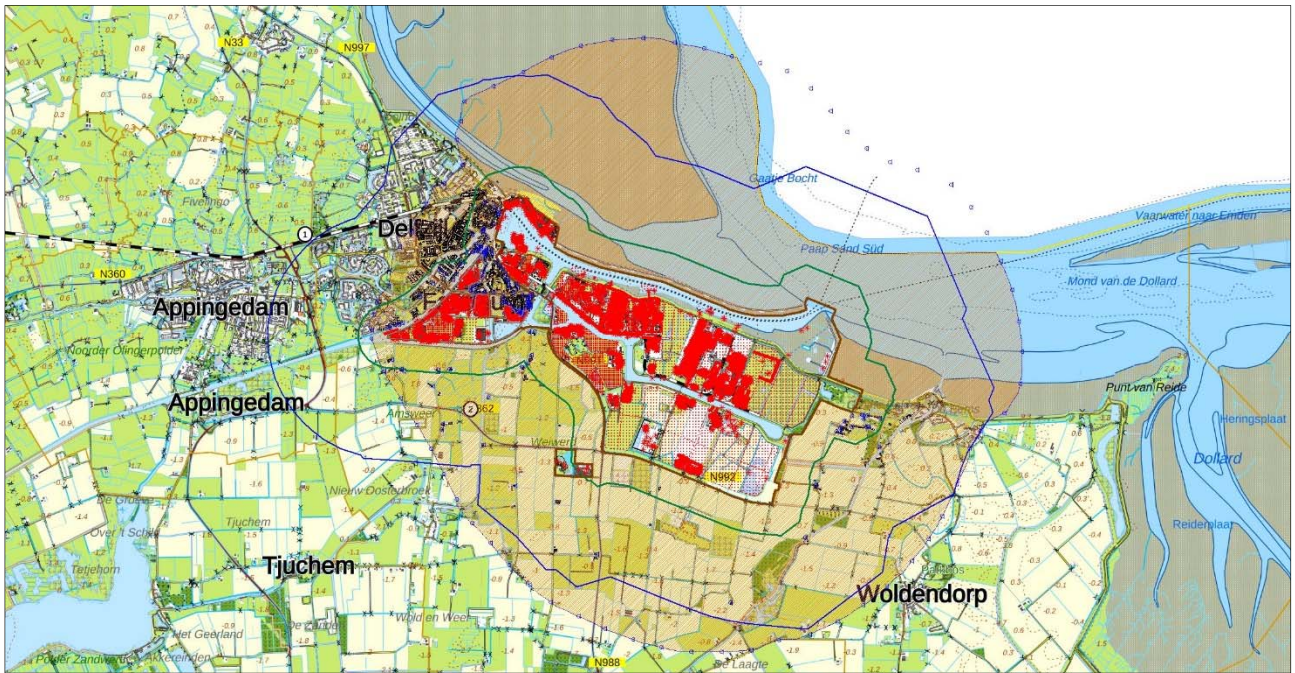
**) In noordelijke richtingen liggen geen woningen en hoeft nu dus uitsluitend op de zonegrens te worden bewaakt

Reactie 2: deze bepaling resulteert in een veel groter aantal punten dan nodig is. Op het industrieterrein Eemshaven wordt nu bijvoorbeeld de geluidssituatie adequaat bewaakt door 12 punten op de zonegrens met een onderlinge afstand van ca. 2.500 m en 20 punten bij woningen. Met de voorgestelde onderlinge afstand van maximaal 250 m zouden op een lijn op 500 m afstand van het terrein 80 punten nodig zijn, zonder dat daarmee een betere bewaking wordt gerealiseerd.

Verzoek: vergroot de onderlinge afstand van de referentiepunten.

De figuren 1 en 2 geven van twee industrieterreinen de huidige zonegrens, de bewakingspunten op de zonegrens, de punten bij woningen en twee lijnen: de groene lijn ligt op 500 m van het industrieterrein, de blauwe op 2.000 resp. 1.500 m.

Figuur 1: Industrierrein Delfzijl met geluidszone

Figuur 2: Industrierrein Eemshaven met geluidszone

OVERIGE OPMERKINGEN

Vastlegging geluandaachtsgebied

NvT algemeen, pag. 30: Doel is om het geluandaachtsgebied via het DSO-LV raadpleegbaar te maken, zo wordt vermeld.

Vraag: Moet het geluandaachtsgebied ook in een omgevingsplan worden vastgelegd? Zo niet, is dan in alle gevallen duidelijk met welke brongegevens dit gebied kan worden berekend?

Maatregelen alleen bij géén overwegende bezwaren

Diverse malen bepaalt het Bkl dat “Maatregelen alleen in aanmerking worden genomen als “er geen overwegende bezwaren van diverse aard zijn”. Voorheen was dat omgekeerd: “Maatregelen worden genomen tenzij”.

Vraag: Wat zijn de gevolgen van deze omkering? Betekent dit een verlaging van de onderzoeksplicht, een verlaging van het aantal te treffen maatregelen of een omkering van de bewijslast?

Geluidsgevoelige gebouwen en waar waarden gelden

art. 3.21 en 3.23 Bkl

Onzes inziens bepaalt het Bkl onvoldoende expliciet op welke plaats en hoogte moeten worden getoetst in het geval er een geluidsgevoelig gebouw aanwezig is, maar dat gebouw volgens het omgevingsplan of een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit groter en/of hoger mag zijn.

Moet dan worden beoordeeld

- op de bestaande gevel en t/m de bestaande hoogte of
- of op grens van het bouwvlak en t/m de hoogte die het plan mogelijk maakt?

Art. 3.23 onder a, 2° lijkt te suggereren dat alleen bij een “nieuw te bouwen gebouw” op de grens van het bouwvlak volgens het omgevingsplan moet worden getoetst en bij een bestaand gebouw exact op de gevel van het nu aanwezige gebouw.

De NvT op de artikelen 3.21 en 3.23 gaan niet op dit aspect in.

In de huidige situatie, dus onder de WmWaboWWro, ontstaat regelmatig onduidelijkheid over de ligging van het beoordelingspunt. Het komt bijvoorbeeld frequent voor dat een bestemmingsplan een groter bouwvlak in de richting van een geluidbron en een grotere bouwhoogte toestaat, dan het aanwezige gebouw. Zoals 3.23 nu is verwoord, zal het onzes inziens nog tot meer verwarring leiden.

Zou niet duidelijk moeten gelden dat de standaardwaarden en grenswaarden voor geluid gelden op de locatie waar een gevel mag komen op grond van het omgevingsplan een geluidsgevoelige bestemming mogelijk maakt?

Verzoek: Geef een duidelijke definitie en een aanvulling op dit punt in de NvT.

Verzoek: Geef een duidelijke definitie van “nieuw te bouwen gebouw”: is dit hetzelfde als wat wordt bedoeld met art. 3.21 lid 3?

Gevolgen emplacementen beschouwen als verkeersgeluid

Art. 3.26 Bkl

Wanneer het geluid van emplacementen niet meer als “industriegeluid” wordt aangemerkt, worden daarmee dan de (mogelijk hinderlijke) maximale geluidsniveaus van rangers e.d. dan niet meer genormeerd? Is dit niet-meer-beoordelen van deze maximale geluidsniveaus milieu-hygiënisch onderbouwd?

Titel Art. 3.35

Onzes inziens is niet voldoende duidelijk wat wordt bedoeld met “hoogste” waarde.

Tabel 3.35

Een geluidluwe gevel is in een aantal gevallen voorwaarde voor het overschrijden van de grenswaarde. Wat ontbreekt is een milieu-hygiënische onderbouwing van de hiervoor gestelde grens van L_{cum} tot 55 dB(A). Is daadwerkelijk te motiveren dat de gevel dan nog geluidluw is? Onzes inziens zou deze grens 5 dB lager moeten worden gesteld. Daarnaast is de relatie met buitenruimte of balkon niet vastgelegd. Zou er niet iets moeten worden vastgelegd hoe bewoners daadwerkelijk iets van de geluidluwe gevel (moeten) kunnen profiteren?

NvT op art. 3.46 NvT art. gewijs, pag. 23 en 24:

“Als de bestaande geluidbeperkende maatregel minder dan 90% van de geluidreductie van de nieuwe maatregel”:
moet voor “minder” worden gelezen: “meer”?

“geluidsbelasting die vanwege art. 3.31 ...”: Zou het niet duidelijker zijn dit te wijzigen in “de standaardwaarde”.
Idem één zin verderop.

Hoofdstuk 2 Overgangsrecht, Artikel VII

Er wordt ook voor industrielawaai overgestapt op de jaargemiddelde dosismaat L_{den} . Dat betekent dat ook het geluid van individuele bedrijven op een industrieterrein jaargemiddelde moet worden berekend.

Het is gewenst dat er eerst duidelijkheid komt over de manier waarop dit kan worden vormgegeven. Een manier die rechtszekerheid biedt voor bedrijven en omwonenden. Een manier die het mogelijk maakt om indien dat nodig is door middel van metingen te kunnen vaststellen of aan de norm wordt voldaan, zonder dat hiervoor lange tijd metingen nodig zijn. Een manier die milieu-hygiënisch is onderbouwd: bij verkeersbronnen over de openbare weg zijn de variaties over het jaar gering, maar bij industrielawaai kunnen zij erg groot worden.

Een termijn van 2 jaar voor het aanpassen van alle vergunningen van inrichtingen op een industrieterrein naar jaargemiddelde waarden, lijkt ons kort te zijn.